

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 13. september 2021

i

faglig voldgiftssag (FV2020-247):

HK Privat

(advokat Jeppe Wahl-Brink)

mod

DI Overenskomst I v/DI

for

SAS Ground Handling Denmark A/S

(advokat Annette Fæster Petersen)

Twisten og dens behandling

Twisten i sagen angår fortolkningen af en bestemmelse i bilag 12 til overenskomst SAS – HK Luftfart SAS 2017-2020. Bilag 12 har overskriften ”Gældende for Scandinavian Ground Handling”, og den omtvistede bestemmelse omhandler, hvilke arbejdsopgaver vikarer kan udføre.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af faglig sekretær Vibeke Ansbjerg og overenskomstchef i HK Service Helle Lindgreen (begge udpeget af klager), retssagschef advokat Thomas Nielsen og personalejuridisk chef Peer Laier (begge udpeget af indklagede) og med forhenværende højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som opmand.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 13. september 2021.

HK Privat nedlagde påstand om, at SAS Ground Handling Denmark A/S (herefter SGH) dømmes til at anerkende, at arbejde med profilering af passagerer, der rejser til USA, ikke kan udføres af vikarer.

DI Overenskomst I for SGH nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af tillidsrepræsentant A, fællestillidsrepræsentant B, administrerende direktør i SGH C, manager i SGH D, driftschef i SGH E og driftsassistent i SGH F, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke under voteringen opnået enighed om eller flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som fremkom med følgende

Tilkendegivelse:

Twisten i sagen er opstået i anledning af, at USA i 2017 indførte krav til flyselskaber om, at der i forhold til rejsende til USA skal foretages en formaliseret kontrol (”profilering”) med henblik på at vurdere, om der er behov for, at en passager skal gennemgå et særligt sikkerhedstjek i gaten.

I bilag 12 til overenskomst SAS – HK Luftfart SAS 2017-2020 indeholdende en række særbestemmelser for SGH er bl.a. aftalt følgende vedrørende SGH’s brug af vikarer:

”Interne/eksterne vikarer (gældende fra 1. oktober 2010)

1. For arbejdsmæssigt at kunne dække variationer i trafikken, kan der anvendes maksimum 40 daglige vikarer, gennem interne eller eksterne vikarer.

2. Vikarerne følger overenskomsten mellem SAS og HK Luftfart aftale vedr. Tilkaldehydssistance.
3. HK Luftfart skal have tilsendt en standard kontrakt for disse vikarer.
4. Vikarerne kan udføre følgende arbejdsopgaver:
Fast Track (nummer 2), Bag. Drop, Snake, Automater, Floor Walker i LE, Sporvognen, ID-Check, Vinkevagt, div. Kørselsopgaver, samt lignende lavpraktiske opgaver.
5. Ovenstående vikarer indplaceres administrativt i lønklasse 1.”

Funktionen ”Bag. Drop” er ikke nærmere beskrevet i overenskomsten.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at der er tale om en funktion, som har undergået en løbende udvikling.

Eksempelvis fremgår det af de afgivne forklaringer, at SGH i 2010, hvor bestemmelsen om, hvilke arbejdsopgaver vikarer kan udføre, kom ind i overenskomsten, alene betjente ét flyselskab, nemlig SAS. I dag servicerer SGH 7-8 flyselskaber med forskellige krav til bagagehåndtering mv., og bagagehåndteringen må herved antages at være blevet noget mere kompleks, således at den i dag ikke bare kan betragtes som en ”lavpraktisk” opgave. Dette ses imidlertid ikke at have givet anledning til indsigelser om, at bagagehåndtering herefter skulle falde uden for, hvad vikarer må beskæftige sig med.

Under hensyn hertil og til de forklaringer, som er afgivet af administrerende direktør C og manager C, der begge deltog i overenskomstforhandlingerne i 2010, kan der herefter ikke gives klager medhold i, at betegnelsen ”lavpraktisk” – forstået som praktisk på en jordnær og elementær måde – er styrende for, hvilke opgaver vikarer kan pålægges at udføre, herunder som led varetagelsen af funktionen ”Bag. Drop”.

Det afgørende i den foreliggende sag må i stedet være, om der er tale om en opgave, som det er naturligt at knytte til ”Bag.Drop”-funktionen, og som i sværhedsgrad ikke går ud over, hvad en vikar må forventes at ville kunne håndtere.

Det fremgår af de afgivne forklaringer, at SGH’s personale – og herunder også vikarer – i mange år har været pålagt en pligt til – og er blevet undervist i – at have fokus på, om tilstedeværende i lufthavnen, herunder bl.a. kunder, udviser en mistænkelig adfærd, idet personalet, hvis det er tilfældet, er instrueret om at tilkalde en supervisor, som kan tage over.

Det er ikke godtgjort, at de regler om profilering af USA-rejsende, som efter ønske fra USA har været indført siden 2017, reelt indebærer en screening af passagerer, som er væsentlig mere vidtgående end den screening, som det hele tiden har været forudsat, at personalet i ”Bag. Drop” – og herunder vikarer – skal foretage. Det forhold, at screeningen skal foretages efter en formaliseret procedure, kan ikke føre til en anden vurdering forudsat, at proceduren ikke er af en sværhedsgrad, som overstiger, hvad en vikar må forventes at ville kunne foretage. Det er imidlertid ikke godtgjort, at den iværksatte ordning vedrørende profilering af USA-rejsende er af en sådan sværhedsgrad.

Det følger af det anførte, at der herefter ikke kan gives HK Privat medhold i den nedlagte påstand, og at SGH derfor skal frifindes.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 7. oktober 2021

Lene Pagter Kristensen